

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/242/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111228411
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4111228411.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajšúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: G. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., Z. XXX/XX, toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníkom Mesto Nitra so sídlom Nitra, Štefánikova tr. 60, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie sumy 1.129,16 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 3. februára 2015 č. k. 10C/127/2012-180, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil vstup vedľajšieho účastníka - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 do konania na strane odporcu. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 93 ods. 1, 2, 3, 4 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 a po preskúmaní podania navrhovateľa zo dňa 28. 01. 2015 mal za to, že nesúhlas navrhovateľa so vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporcu je nedôvodný. Zdôraznil pritom, že k základným princípom materiálneho právneho štátu, ktorý je implicitne obsiahnutý aj v článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky patrí princíp právnej istoty a pozostáva z viacerých čiastkových prvkov, ktoré vystupujú aj ako samostatné princípy. Išlo najmä o princíp jasnosti (určitosti), zrozumiteľnosti a predvídateľnosti právnych noriem, princíp legitímnych očakávaní, t. j. predvídateľnosti postupu orgánov verejnej moci, princíp ochrany dôvery občanov v právo, princíp ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere a tiež princíp zákazu retroaktivity. Nakoľko navrhovateľ sa vo svojom podaní odvoláva na právnu úpravu, ktorá je účinná od 01. 01. 2015, súd v súlade s princípom zákazu retroaktivity, neaplikoval ustanovenia zákona účinného od 01. 01. 2015, ale postupoval podľa doterajších predpisov, v zmysle ktorých základným predpokladom na pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania v zmysle § 93 ods. 2 OSP bolo splnenie podmienky, že išlo o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti bola ochrana práv podľa osobitného predpisu. Pokiaľ mal súd za preukázané, že vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 spĺňal túto podmienku, pričom z výpisu z registra občianskych združení mal za preukázané, že predmetom činnosti združenia bola ochrana práv podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, prípadný súhlas, resp. nesúhlas účastníkov konania so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nebol potrebný, nakoľko ho Občiansky súdny poriadok ani nevyžadoval. Bolo síce nesporné, že vedľajší účastník nemohol v konaní vystupovať proti vôli toho, koho mal v konaní podporovať, čo však nebol tento prípad, nakoľko odporca námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka na svojej strane nevzniesol. Na záver dodal, že o vstúpení vedľajšieho účastníka do konania nevydáva žiadne rozhodnutie, preto, ak v zmysle § 93 ods. 2 OSP vedľajší účastník vstúpil do konania, či už z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, prislúchali mu v zmysle § 92 ods. 4 OSP rovnaké práva a povinnosti ako účastníkov, napr. mal právo na zaslanie rovnopisov podaní, nahliadnuť do spisu a pod., pokiaľ zákon výslovne neustanovil, že procesné

podanie môže vykonať len hlavný účastník osobne, či už navrhovateľ alebo odporca v závislosti od strany konania, ku ktorej vedľajší účastník vstúpil. Vzhľadom k tomu, že v danej veci sa medzi účastníkmi konania jednalo o spotrebiteľský vzťah a vedľajší účastník je právnická osoba, ktorá má chrániť práva spotrebiteľa a nejde o skrátené konania, súd rozhodol tak, že pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci, ktoré odôvodnil poukazom na § 93 ods. 3 OSP. Zastal názor, že ustanovenie § 93 ods. 3 OSP jednoznačne stanovuje súhlas hlavného účastníka ako nevyhnutnú súčasť oznámenia Združenia o vstupe do konania. Absenciu súhlasu nemožno nahradiť ani výzvou zo strany súdu adresovanou odporcovi na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko takúto možnosť nepripúšťa ani samotné znenie Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na to, že Združenie takýto súhlas do dnešného dňa nepredložilo, nesplnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva v predmetnom konaní. Nevyhnutnosť súhlasu zaviedol do Občianskeho súdneho poriadku zákon č. 353/2014 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2015. Keďže išlo o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, mal za to, že je platné odo dňa účinnosti, a teda sa vzťahuje aj na oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručeného súdu pred 01. 01. 2015. Uvedené podľa neho potvrdila aj dôvodová správa k článku I bod 3 zákona č. 353/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok. Okrem toho dodal, že z ustanovenia § 93 OSP aj pred spomínanou novelou vyplývalo, že o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhoduje na návrh. V prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníctva bolo potom úplne irelevantné, kedy Združenie vstúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci bol stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 5. februára 2013 sp. zn. 3Cdo 188/2012. Zastal názor, že súd postupoval nesprávne, keď pripustil vedľajšieho účastníka do konania, napriek absencii súhlasu ním podporovaného účastníka, čím rozhodol jednak v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, ako aj s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Vzhľadom na vyššie uvedené namietal neprípustnosť vedľajšieho účastníctva a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 OSP ho zmenil tak, že vstup Združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania nepripúšťa.

Písomné vyjadrenie k odvolaniam navrhovateľa podané nebolo.

Sudkyňa súdu prvého stupňa predložila vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu, nakoľko odvolaniu navrhovateľa nemienila vyhovieť (§ 374 ods. 4 OSP).

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal, v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednávania na odvolacom pojednávaní (podľa § 214 ods. 2 OSP) a po jeho preskúmaní dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 07. 09. 2011 domáhal zaplatenia sumy 1.129,16 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že postupca a odporca uzatvorili dňa 14. 09. 2004 Zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka 113585121, v dôsledku čoho došlo k poskytnutiu úveru odporcovi. Vzhľadom na to, že odporca neplnil splátky úveru riadne a včas, postupca vypovedal zmluvu o úvere a navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy, ktorá predstavovala sumu 1.129,16 eura. Okrem toho si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, počnúc dňom 09. 12. 2006.

Súd prvého stupňa vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom, ktorý následne zrušil, nakoľko sa ho nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk. Podaním zo dňa 07. 02. 2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 09. 02. 2012, oznámilo svoj vstup do konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré v zmysle § 93 ods. 2 OSP vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu odporcu. Následne súd prvého stupňa oznámil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania účastníkom konania. Navrhovateľ oznámenie prevzal dňa 08. 10. 2012 (č. I. 43 spisu).

Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 22. mája 2013 č. k. 10C/127/2012-117, proti ktorému podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ako aj vedľajší účastník na strane odporcu. Podaním zo dňa 15. 04. 2014 odporca (zastúpený opatrovníkom)

vyjadril súhlas s podaním odvolania vedľajším účastníkom na strane odporcu, v dôsledku čoho odvolací súd uznesením zo dňa 11. septembra 2014 č. k. 9Co/281/2013-161 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti týkajúcej sa náhrady trov konania vo vzťahu k vyhovujúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, vo vzťahu k čiastočnému zastaveniu konania, potvrdil.

Následne podaním zo dňa 28. 01. 2015 navrhovateľ vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, o ktorej súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom od 01. 01. 2015 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, 10b*) súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec správne posúdil po právnej stránke a svoje rozhodnutia aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že zákon umožňuje, aby sa v sporovom konaní zúčastnil na strane navrhovateľa alebo odporcu vedľajší účastník. Môže sa tak stať buď na výzvu účastníka konania, alebo na podnet samotného vedľajšieho účastníka, a to kedykoľvek od okamžiku začatia konania až do vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu. Súd sa zaoberá prípustnosťou vedľajšieho účastníctva len za predpokladu, že niektorý účastník namietne neprípustnosť takéhoto vstupu. Novela Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 01. 01. 2015 doplnila ustanovenie § 93 ods. 3 OSP o ďalšiu podmienku, ktorou je, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Stotožňujúc sa s názorom súdu prvého stupňa, že základným princípom materiálneho právneho štátu je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného zahŕňa aj princíp zákazu retroaktivity, odvolací súd bol toho názoru, že súd prvého stupňa správne na daný prípad neaplikoval ustanovenie § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom od 01. 01. 2015. Naviac, poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 7. novembra 2013 sp. zn. 3Cdo 280/2013 odvolací súd dodáva, že ani v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu sama skutočnosť, že právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa prejavila vôľu vstúpiť do určitého konania, bez ďalšieho ešte neznamenala, že jej procesný úkon vyjadrujúci túto vôľu vyvolával vždy ňou sledované právne účinky. Ani samotný status takejto právnickej osoby vyplývajúci z § 93 ods. 2 OSP ešte neznamenal, že jej vstup do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka bol vždy prípustný. V zmysle vyššie uvedeného zodpovedal zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámil účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzval ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci mohli vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Uvedený postup bol zachovaný aj v danom

prípade a to oznámením vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania navrhovateľovi dňa 08. 10. 2012 (č. I. 43 spisu), ako aj odporcovi cestou odvolacieho súdu, ktorý podaním zo dňa 15. 04. 2014 vyjadril súhlas s podaním odvolania vedľajším účastníkom na strane odporcu, teda ani jeden z účastníkov konania nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka nevyjadril, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.